

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 5 december 2008 in zaak
nrs. 08/34650 en 08/34651 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris opnieuw op de aanvraag beslist met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 december 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris betoogt in de enige grief dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat onvoldoende is gemotiveerd dat Oostenrijk voor de behandeling van de asielaanvraag van de vreemdeling verantwoordelijk is gebleven, nu de overdrachtstermijn als bedoeld in artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) op 10 april 2008 is verstreken en een verlenging van die termijn niet heeft plaatsgevonden. Daarbij heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat, nu het om een discretionaire bevoegdheid gaat, voor een verlenging van de overdrachtstermijn een besluit moet worden genomen en de brief van 22 oktober 2007 aan de Oostenrijkse autoriteiten niet als zodanig kan worden aangemerkt, nu daarin enkel is vermeld dat de overdracht nog niet kan plaatsvinden en op dat moment niet viel uit te sluiten dat de overdracht binnen de termijn van zes maanden als bedoeld in artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening zou kunnen plaatsvinden.

Dat het verlengen van de overdrachtstermijn een discretionaire bevoegdheid betreft betekent volgens de staatssecretaris niet dat het gebruik maken daarvan een besluit vergt. Voor die opvatting is geen steun te vinden in de hier van belang zijnde artikelen 20, tweede lid, van de Verordening, respectievelijk 9, eerste en tweede lid, van Verordening (EG) nr. 1560/2003 van de Commissie van 2 september 2003, houdende uitvoeringsbepalingen

van Verordening nr. 343/2003 (hierna: de Uitvoeringsverordening). Daaruit volgt juist dat door de enkele mededeling aan de verantwoordelijke lidstaat, gedaan vóór het verstrijken van de zes maanden, dat en waarom niet tot overdracht kan worden overgegaan, de termijn wordt verlengd.

2.1.1. Ingevolge artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening is een lidstaat die instemt met een terugnameverzoek verplicht de asielzoeker weer tot zijn grondgebied toe te laten. De overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.

Ingevolge artikel 20, tweede lid, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend, indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt.

Ingevolge het vierde lid kunnen aanvullende regels inzake de tenuitvoerlegging van de overdracht volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Uitvoeringsverordening, voor zover thans van belang, wordt de verantwoordelijke lidstaat onverwijld in kennis gesteld van elk uitstel van de overdracht als gevolg van feitelijke omstandigheden zoals het feit dat de asielzoeker zich aan de uitvoering van de overdracht heeft onttrokken.

Ingevolge het tweede lid stelt de lidstaat die om een van de in artikel 19, vierde lid, en artikel 20, tweede lid, van Verordening (EG) nr. 343/2003 bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn van zes maanden die is vastgesteld in artikel 19, derde lid, en artikel 20, eerste lid, onder d, van genoemde verordening, de verantwoordelijke staat daarvan vóór het verstrijken van deze termijn in kennis. Indien hij dat niet doet, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek en de andere uit Verordening (EG) nr. 343/2003 voortvloeiende verplichtingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, vierde lid, en artikel 20, tweede lid, bij die lidstaat.

Ingevolge het derde lid zorgt de lidstaat, wanneer deze om een van de in artikel 19, vierde lid, en artikel 20, tweede lid, van de Verordening bedoelde redenen na de normale termijn van zes maanden tot de overdracht overgaat, dat vooraf het nodige overleg met de verantwoordelijke lidstaat plaatsvindt.

2.1.2. Uit de artikelen 20, eerste lid, aanhef en onder d, en 20, tweede lid, van de Verordening, gezien in samenhang met artikel 9, tweede lid, van de Uitvoeringsverordening, valt af te leiden dat de verantwoordelijkheid voor het behandelen van het asielverzoek bij niet tijdige overdracht eerst op de verzoekende lidstaat komt te rusten, indien de

vreemdeling niet binnen zes maanden na de claimaanvaarding is overgedragen dan wel de aangezochte lidstaat niet vóór het verstrijken van de overdrachtstermijn mededeling is gedaan van het feit dat zich een van de in artikel 20, tweede lid, genoemde redenen voor uitsel van de overdracht voordoet.

Nu voorts in de Verordening noch in de Uitvoeringsverordening nadere eisen aan het verlengen van de overdrachtstermijn zijn gesteld, is het door de staatssecretaris ingenomen standpunt dat met het doen van die mededeling in de gevallen als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van de Verordening, de overdrachtstermijn wordt verlengd, niet onjuist.

2.1.3. Vaststaat dat Nederland bij brief van 22 oktober 2007 de Oostenrijkse autoriteiten heeft meegedeeld dat de overdracht geen doorgang kan vinden omdat gebleken is dat de vreemdeling met onbekende bestemming is vertrokken. Voorts is meegedeeld dat Oostenrijk zo spoedig mogelijk zal worden geïnformeerd omtrent een nieuwe overdracht. Daarmee is voldaan aan het bepaalde in artikel 9, tweede lid, van de Uitvoeringsverordening en is de overdrachtstermijn als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van de Verordening tot 18 maanden na de claimaanvaarding, derhalve tot 10 april 2009, verlengd.

Dat op 22 oktober 2007 niet was uitgesloten dat de vreemdeling binnen een termijn van zes maanden na de claimaanvaarding alsnog aan de verantwoordelijke lidstaat zou kunnen worden overgedragen, leidt niet tot een andersluidend oordeel. Uitgangspunt van de Verordening, onder meer neergelegd in artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d, is dat een vreemdeling dient te worden overgedragen zodra dat praktisch mogelijk is. Elk uitsel van de overdracht als gevolg van feitelijke omstandigheden dient ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Uitvoeringsverordening onverwijld aan de verantwoordelijke lidstaat te worden meegedeeld. Of van de daarmee verkregen termijnverlenging ook gebruik zal moeten worden gemaakt is in dit kader niet relevant.

De door de vreemdeling aangevoerde omstandigheid dat de staatssecretaris op 2 mei 2008 met zijn verblijfplaats bekend was, nu hij op die dag in bewaring is gesteld, maar de staatssecretaris zou hebben nagelaten hem met toepassing van artikel 9, derde lid, van de Uitvoeringsverordening zo spoedig mogelijk daarna over te dragen, leidt niet tot een ander oordeel. De Verordening noch de Uitvoeringsverordening geven grond voor het oordeel dat de verlengde termijn daardoor ten einde komt.

Gelet op het voorgaande heeft de staatssecretaris voldoende gemotiveerd dat Oostenrijk voor de behandeling van het asielverzoek van de vreemdeling verantwoordelijk is. De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 24 september 2008 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling betoogt dat de staatssecretaris ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan zijn bevoegdheid om het asielverzoek onverplicht aan zich te trekken in de zin van artikel 3, tweede lid, in samenhang met artikel 15 van de Verordening.

2.3.1. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Verordening, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, elke lidstaat een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

Ingevolge artikel 15, tweede lid, voor zover thans van belang, zorgen lidstaten er normaliter voor dat, wanneer de ene betrokkene afhankelijk is van de hulp van de andere wegens een ernstige ziekte, een zware handicap of hoge leeftijd, de asielzoeker kan blijven bij of wordt herenigd met een familielid dat zich op het grondgebied van een van de lidstaten bevindt, op voorwaarde dat er in het land van herkomst familiebanden bestonden.

In artikel 11 van de Uitvoeringsverordening zijn nadere bepalingen opgenomen omtrent situaties van afhankelijkheid.

Ingevolge het eerste lid, is artikel 15, tweede lid, van de Verordening van toepassing, zowel wanneer de asielzoeker afhankelijk is van de hulp van het familielid dat zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt als wanneer het familielid dat zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt afhankelijk is van de hulp van de asielzoeker.

Ingevolge het tweede lid worden de in artikel 15, tweede lid, van de Verordening beoogde situaties van afhankelijkheid zo veel mogelijk beoordeeld op grond van objectieve elementen, zoals medische attesten. Wanneer dergelijke elementen niet voorhanden zijn of niet kunnen worden overgelegd, kunnen de humanitaire redenen alleen worden geacht te zijn bewezen op grond van door de betrokken personen verstrekte overtuigende inlichtingen.

Ingevolge het derde lid wordt bij de beoordeling of hereniging van de betrokken personen nodig en wenselijk is, rekening gehouden met:

- a) de familiesituatie die bestond in het land van herkomst;
- b) de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de betrokken personen van elkaar werden gescheiden;
- c) de stand van de verschillende in de lidstaten lopende asielprocedures of procedures inzake het vreemdelingenrecht.

Ingevolge het vierde lid is voor de toepassing van artikel 15, tweede lid, van de Verordening in ieder geval vereist dat de asielzoeker of het familielid daadwerkelijk de nodige hulp zal verlenen.

Blijkens onderdeel C3/2.3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) dient het bij de toepassing van artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15 van de Verordening te gaan om (uitzonderlijke) gevallen van humanitaire aard, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden.

2.3.2. Dat, naar de vreemdeling heeft gesteld, in Nederland twee broers van hem woonachtig zijn en hij vanwege zijn ziekte van hen afhankelijk is,

kan niet leiden tot het oordeel dat sprake is van een uitzonderlijk geval van humanitaire aard. De omstandigheid dat de vreemdeling psychische klachten heeft, daarvoor onder behandeling is bij een huisarts en hij voor verdere behandeling zal worden verwezen naar een psychiater te 's-Hertogenbosch, die gespecialiseerd is in het behandelen van patiënten met een Oost-Europese achtergrond, waaronder slachtoffers van de Balkanoorlog, dwingt op zichzelf niet tot de conclusie dat de vreemdeling afhankelijk is van zorg en hulp als bedoeld in artikel 15, tweede lid, van de Verordening. Dit geldt evenzeer voor de niet onderbouwde stelling dat de broers de vreemdeling financieel ondersteunen en voor hem als klankbord fungeren op momenten waarop hij zich onzeker en depressief voelt.

Nu geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet op het standpunt mocht stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij van zijn broers afhankelijk is in de zin van artikel 15, tweede lid, van de Verordening, behoefde de staatssecretaris de door de vreemdeling op de voet van artikel 11, derde lid, van de Uitvoeringsverordening gestelde omstandigheden niet bij de beoordeling van het asielverzoek van de vreemdeling te betrekken. Dat de vreemdeling in Oostenrijk geen familieleden heeft maakt het voorgaande niet anders.

2.3.3. Voor zover de vreemdeling heeft willen betogen dat hij voor zijn klachten is aangewezen op specialistische behandeling in Nederland wordt het volgende overwogen.

Volgens onderdeel C3/2.3.6.4 van de Vc 2000, zoals dit luidde ten tijde van belang, kan de lidstaat, indien de vreemdeling op basis van bijzondere, individuele omstandigheden aannemelijk maakt dat het overdragen van de vreemdeling aan de verantwoordelijke lidstaat van een onevenredige hardheid getuigt, ook in dergelijke individuele gevallen gebruik maken van de bevoegdheid van artikel 3, tweede lid, van de Verordening. Daarbij is het enkele gegeven van medische aspecten niet voldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden, nu de medische voorzieningen in beginsel vergelijkbaar worden verondersteld tussen de lidstaten en het interstatelijk vertrouwensbeginsel er eveneens vanuit gaat dat de voorzieningen in de lidstaten, indien geïndiceerd, ook ter beschikking staan van de Dublinclaimant. Dit lijdt slechts uitzondering indien de vreemdeling met concrete aanwijzingen aannemelijk maakt dat dit uitgangspunt in zijn of haar geval niet opgaat.

De vreemdeling is daarin niet geslaagd, nu met de door hem overgelegde patiëntenkaart van een MOA-arts en de uitnodiging van voormelde psychiater voor een vervolgesprek op 24 november 2008 niet aannemelijk is gemaakt dat hij voor zijn medische klachten in Oostenrijk geen adequate medische behandeling zal kunnen verkrijgen.

2.4. Het beroep van de vreemdeling is daarom ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 5 december 2008 in zaak nr. 08/34650;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.C.S. Bakker, ambtenaar van Staat.

De voorzitter
is verhinderd de uitspraak
te ondertekenen

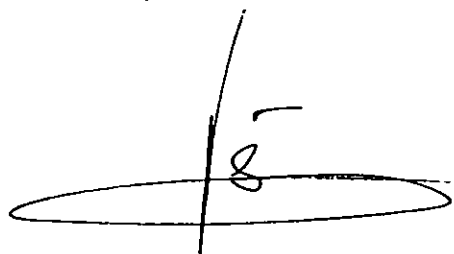
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 augustus 2009

393.

Verzonden: 5 augustus 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

registr: Awb 08/34650 BEPTDN/DU (beroep)

Awb 08/34651 BEPTDN/DU (voorlopige voorziening)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake:

geboren op
van Joegoslavische nationaliteit,
IND dossiernummer 0709.11.0053,
verzoeker,
gemachtigde mr. G.J.B.C. Maton, advocaat te 's-Hertogenbosch;

registratie in INDIS	nr.	403
	unit	33v
	datum	5-12-08
	IND locatie	Zwolle
IND ontvangst- datum	05 DEC 2008	
dossiernummer		
invoer- controle	nr.	
	unit	
	datum	

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door F.H. Postma, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 28 juli 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 24 september 2008, verzonden op 25 september 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Oostenrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 24 september 2008 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 24 september 2008 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 16 oktober 2008.

Het verzoek is ter zitting van 20 november 2008 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het

Zaaknummer: AWB 08/34650 en 08/34651

blad 2/4

hemop een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003).

Oostenrijk heeft op 10 oktober 2007 op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 het terugnameverzoek aanvaard.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek bij Nederland berust, omdat de overdracht niet binnen de gestelde termijn van zes maanden is geschied en er geen beschikking is genomen tot verlenging van de zes maanden termijn. Voorts heeft verweerder ten onrechte geen toepassing gegeven aan zijn bevoegdheid om het asielverzoek onverplicht aan zich te trekken in de zin van artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15 Vo 343/2003.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d, Vo 343/2003, voor zover hier van belang, geschiedt de in artikel 16, eerste lid, onder e, bedoelde terugname van asielzoekers overeenkomstig de volgende bepaling: een lidstaat die instemt met een terugnameverzoek, is verplicht de asielzoeker weer tot zijn grondgebied toe te laten. De overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.

Ingevolge artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003, voor zover hier van belang, berust, indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt.

De voorzieningenrechter stelt vast dat, nu Oostenrijk op 10 oktober 2007 het terugnameverzoek van verweerder heeft aanvaard, verweerder deze overdracht, gelet op artikel 20, eerste lid, onder d, Vo 343/2003 binnen zes maanden na aanvaarding van de claim, dus voor 10 april 2008 diende te effectueren. Bij brief van 22 oktober 2007 heeft verweerder de Oostenrijkse autoriteiten meegedeeld dat de overdracht niet kon plaatsvinden binnen de vastgestelde termijn als gevolg van de verdwijning van verzoeker. Verweerder zou Oostenrijk zo snel mogelijk informeren over de daadwerkelijke overdracht.

Zaaknummer: AWB 08/34650 en 08/34651

blad 3/4

Verweerder stelt zich op het standpunt dat Oostenrijk nog steeds verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker omdat uit artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003 blijkt dat de zes maanden termijn is verlengd tot maximaal 18 maanden. Volgens verweerder vloeit de verantwoordelijkheid van Oostenrijk rechtstreeks voort uit dit artikel en is niet vereist dat verweerder een verlenging heeft vastgesteld middel een brief aan de Oostenrijkse autoriteiten.

De voorzieningenrechter volgt verweerder niet in dit standpunt. Nu in artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003 is bepaald dat in de genoemde gevallen de overdrachtstermijn kan worden verlengd en niet dat de termijn in die gevallen wordt verlengd, gaat het in die bepaling om een discretionaire en niet om een gebonden bevoegdheid van verweerder. Anders dan verweerder kennelijk meent, wordt de overdrachtstermijn in het geval dat de asielzoeker onderduikt, dan ook niet van rechtswege met maximaal 18 maanden verlengd, doch treedt het bedoelde rechtsgevolg pas in door een nader besluit van verweerder.

De voorzieningenrechter overweegt voorts dat de brief van 22 oktober 2007 niet als een zodanig nader besluit gelezen kan worden. In die brief staat enkel vermeld dat de overdracht op dat moment nog niet kan plaats vinden. Bovendien dateert de brief van slechts twaalf dagen na de aanvaarding van het terugnameverzoek, dus aan het begin van termijn van zes maanden waarbinnen de overdracht geëffectueerd moest worden. Op dat moment viel nog niet uit te sluiten dat de overdracht binnen de zes maanden termijn zou kunnen plaatsvinden.

Nu de overdracht van verzoeker niet heeft plaatsgevonden binnen zes maanden na de aanvaarding van het terugnameverzoek, en verweerder deze termijn ook niet heeft verlengd, heeft verweerder zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt gesteld dat Oostenrijk verantwoordelijk is gebleven voor de behandeling van het asielverzoek van verzoeker.

Reeds hierom berust de bestreden beschikking niet op een draagkrachtige motivering. Aan een bespreking van de overige gronden van verzoeker komt de voorzieningenrechter derhalve niet meer toe.

Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter met toepassing van artikel 8:86 Awb het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 Awb.

Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beropenschrift).

Zaaknummer: AWB 08/34650 en 08/34651

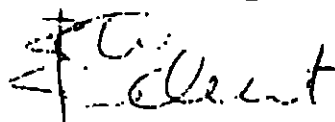
blad 4/4

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te voldoen;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van
mr. G.M. Middelhuis als griffier in het openbaar uitgesproken op

5 DEC 2008

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

5 DEC 2008VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

30 DEC 2008

NR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo
van 5 december 2008
met kenmerk 08/34650

Inzake:

met IND-kenmerk 0709.11.0053
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. G.J.B.C. Maton
advocaat te 's-Hertogenbosch

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A. Wildeboer
038 8886501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 5 december 2008, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 08/34650 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 24 september 2008, verzonden op 25 september 2008, gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 3 juli 2008 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 24 september 2008, verzonden op 25 september 2008, heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de tweede, derde en vierde alinea, op blad 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) Anders dan verweerder kennelijk meent, wordt de overdrachtstermijn in het geval dat de asielzoeker onderduikt, dan ook niet van rechtswege met maximaal 18 maanden verlengd, doch treedt het bedoelde rechtsgevolg pas in door een nader besluit van verweerder.

De voorzieningenrechter overweegt voorts dat de brief van 22 oktober 2007 niet als een zodanig nader besluit gelezen kan worden. In die brief staat enkel vermeld dat de overdracht op dat moment nog niet kan plaats vinden. Bovendien dateert de brief van slechts twaalf dagen na de aanvaarding van het terugnameverzoek, dus aan het begin van termijn van zes maanden waarbinnen de overdracht geëffectueerd moest worden. Op dat moment viel nog niet uit te sluiten dat de overdracht binnen de zes maanden termijn zou kunnen plaatsvinden.

Nu de overdracht van verzoeker niet heeft plaatsgevonden binnen zes maanden na de aanvaarding van het terugnameverzoek, en verweerder deze termijn ook niet heeft verlengd, heeft verweerder zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt gesteld dat Oostenrijk verantwoordelijk is gebleven voor de behandeling van het asielverzoek van verzoeker."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de vijfde, zesde en achtste alinea op blad drie van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Ingevolge artikel 30, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw afgewezen indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag, op grond van een dit land en Nederland bindend besluit van een

volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van deze aanvraag.

- 4.2 Overeenkomstig artikel 20 Verordening (EG) 343/2003 (hierna: Vo 343/2003) heeft de Staatssecretaris op 1 oktober 2007 Oostenrijk verzocht om de behandeling van de asielaanvraag van verweerder op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 terug te nemen, welk verzoek op 10 oktober 2007 door Oostenrijk is gehonoreerd op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, Vo 343/2003. Aldus is gewaarborgd dat verweerder tot Oostenrijk zal worden toegelaten.

- 4.3 De Staatssecretaris stelt voorop dat de voorzieningenrechter terecht en op goede gronden heeft overwogen dat, nu in artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003 is bepaald dat in de genoemde gevallen de overdrachtstermijn kan worden verlengd, het in die bepaling om een discretionaire bevoegdheid gaat. Echter, de voorzieningenrechter heeft ten onrechte de conclusie hieraan verbonden dat het gebruik van die beleidsruimte een besluit vergt. Hiertoe wordt het volgende opgemerkt.

- 4.4 De tekst van artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003, luidt als volgt:

"Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt."

Voorts luidt de tekst van artikel 9, eerste en tweede lid, Vo 1560/2003, als volgt:

"1. De verantwoordelijke lidstaat wordt onverwijld in kennis gesteld van elk uitstel van de overdracht als gevolg van hetzij (...) hetzij van feitelijke omstandigheden zoals (...) of het feit dat de asielzoeker zich aan de uitvoering van de overdracht heeft onttrokken.

-2. De lidstaat die om een van de in artikel 19, lid 4, en artikel 20, lid 2, van Verordening (EG) nr. 343/2003 bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn van zes maanden die is vastgesteld in artikel 19, lid 3, en artikel 20, lid 1, onder d), van genoemde verordening stelt de verantwoordelijke staat daarvan vóór het verstrijken van deze termijn in kennis. Indien hij dat niet doet, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het asielverzoek en de andere uit Vo (EG) nr. 343/2003 voortvloeiende verplichtingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, lid 4, en artikel 20, lid 2, bij die lidstaat.

-3. (...)."

- 4.5 Gelet op het voorgaande miskent de voorzieningenrechter dat beide artikelen niet de eis stellen dat er een besluit genomen dient te worden om de overdrachtstermijn te verlengen. De ruimte die geboden is in artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003, betreft een beleidsruimte in de richting van de verantwoordelijke lidstaat, inhoudende dat, gelet op artikel 9, Vo 1560/2003, de verantwoordelijke lidstaat vóór het verstrijken van de zes maanden overdrachtstermijn in kennis wordt gesteld van de reden waarom niet tot overdracht kan worden overgegaan.

- 4.6 Nu de Staatssecretaris op 1 oktober 2007 een terugnameverzoek heeft ingediend bij de Oostenrijkse autoriteiten, welke op 10 oktober 2007 op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder e, Vo 343/2003 is geaccordeerd en de Staatssecretaris bij brief van 22 oktober 2007

(dossierstuk 15) aan de Oostenrijkse autoriteiten kenbaar heeft gemaakt dat de overdracht niet kan plaatsvinden nu verweerder met onbekende bestemming is vertrokken, heeft de Staatssecretaris derhalve voldaan aan het bepaalde in artikel 20, tweede lid, Vo 343/2003 juncto artikel 9 Vo 1560/2003. De oorspronkelijke overdrachtstermijn van zes maanden, welke zou eindigen op 10 april 2008, is gelet op het voorgaande verlengd tot 10 april 2009. Hierbij wordt opgemerkt dat de Staatssecretaris, blijkens pagina vijf van het verslag van het eerste gehoor, eerst op 1 dan wel 2 mei 2008, derhalve na het verstrijken van de oorspronkelijke overdrachtstermijn van 10 april 2008, bekend is geworden met de verblijfplaats van verweerder.

- 4.7 Gelet op het voorgaande heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat er een apart besluit genomen dient te worden teneinde de overdrachtstermijn te verlengen tot 18 maanden en dat de Staatssecretaris zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat Oostenrijk verantwoordelijk is gebleven voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder.
- 4.8 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 24 september 2008 ingestelde beroep.

Zwolle, 30 december 2008

Gemachtigde

A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152